

**Naşirlerin Neşriyat ve
Sermaye hakkındaki
VASİYETNAMELERİ**

*Abdullah Yeğın Ağabeyin Ahirete irtihalinden bir kaç hafta evvel Hizmet Vakfına ilettiğı **mühim bir Vasiyetnamedir:***

Vasiyetnamemizdir

Merhum, muazzez ve İhlas-ı Azama erişen Üstad-ı Pâkimiz Bedüzzaman Said Nursi Hazretleri Risale-i Nurun muhtelif yerlerinde, Risale-i Nurun Nur Talebeleriyle alâkalı maddî ve manevî mevzuuna dair hususlar hakkında bir kısım Hakikatlar beyan buyurmuşlardır.

Biz de, birer Risale-i Nur Talebesi, Risale-i Nurun tab' ve neşir ve tamim hizmetleri olarak bu Hakikatların, hususan aşağıya dercettiğimiz

hususlarla, Risale-i Nur'la İman ve İslamiyete yalnız ve yalnız Allah rızası ve Ahiret için yaptığımız hizmetin ücretini, maddi bir şekilde dünyada almamış olmak, Ahiretin bakî meyvelerini dünyada yememek, bakî bir elması kırılacak şişe parçalarına değiştirmiş olmamak için bilfiil amel etmekle mükellefiz. Merhum ve muallâ Üstadımız Hazret-i Bedüzzaman mevzubahis Hakikatlardan bir kısmını şunlardır:

"Aziz Sıddık Kardeşlerim

Bilirsiniz ki, kendim sadaka ve yardımları kabul etmediğim gibi, öyle yardımlara da vesile olmadığımın, kendi elbisemi ve lüzumlu eşyayı satıp, o para ile, kendi Kitablarımı yazan kardeşlerimden satın alıyordum. Tâ Risale-i Nurun İhlâsına dünya menfaatleri girmesin, bir zarar vermesin ve başka kardeşler de ibret alıp hiçbir şeye alet edilmesin. Nurun hakiki Şakirdlerine, Nur

kafîdir. Onlar da kanaat etsin, başka şereflere veya manevî, maddî menfaatlere gözünü dikmesin."

Katî deliller ile sizlere isbat etmiştir ki: Meydanı-ı istifadeye vaz' edilen Eserler, mîrî malıdır, yani Kur'an-ı Hakîmin tereşşuhatıdır. Hiç kimse, enesiyle onlara temellük edemez!"

Evet Medrese-i Yusufiyede çok emarelerle, her sıkıntı ve zahmetin, on, belki yüz misali maddî manevî faydalar ve güzel neticeler ve İmana geniş ve halis hizmetler, gözleriyle gördüklerinden, tam İhlâsa muvaffak olurlar, daha cüz'î ve hususî menfaatlere tenezzül etmezler."

"Aziz Sıddık Kardeşlerim

Bu zamanda avâm-ı mü'minînin itimad etmesi ve İman Hakikatlerini tereddütsüz alması için, öyle

muallimler lâzım ki; değil dünya menfaatlerini, belki Ahiret menfaatlerini dahi Ehl-i İmanın Menfaat-ı Uhreviyesine feda ederek, o Ders-i İmani her cihetle şahsî faidelerini düşünmeyerek yalnız ve yalnız Hakikatlere Rıza-ı İlâhî, Aşk-ı Hakikat ve Hizmet-i İmaniyedeki Şevk- Hak ve Hakkaniyet için çalışsın. Tâ her muhtaç delilsiz kanaat edebilsin. <Bizi kandırıyor> demesin ve hakikat pekçok kuvvetli olduğunu ve hiçbir cihetle sarsılmadığını ve hiçbir şeye âlet olmadığını bilsin. Tâ İmanı kuvvetlensin ve <o Ders Ayn-ı Hakikattir> desin. Vesvese ve şüpheleri zâil olsun.”

Merhum ve mübeccel Üstadımız Hazret-i Bediüz-zaman Âhirete teşrif etmezden, vefatından - tahminen - iki - üç ay evvel, şunu yazdırarak ya başı altındaki veyahut başı üstünde duvardaki bazı vesaik içerisine koydurmuştu. O da şudur

“Risale-i Nurun fiatı (**Hâşiye1**) ne benimdir, ne başkasının... Risale-i Nurun fiatı, Risale-i Nurundur. Ve tayinatındır. (**Hâşiye 2**)

Üstadımız Hazret-i Bediüzzaman hususî hizmetkârlarından ve tayinat hakkındaki vasiyette ismi zikredilen Bayram Yükselle bir gün mahz-ı ihlasa mazhar edecek şu kelimî, - âhir ömründe Bayram Yüksel’le beraber hizmetinde bulunan sair hizmetkârlarına da kâsd ederek - lûtfetmiştir :

“Ben size dünyada birşey vermiyorum.”

Merhum ve müdebbir Üstadımız, tayinat hissesi olarak Vasiyetnamesinde neşredilen Risale-i Nurdan beşte birini, kendini Risale-i Nura vakfeden

(Hâşiye 1): Üstadımız Said Nursi Hazretleri, Risale-i Nurun hasılatını, parasını şahsına mahsus bir tabir olarak, (Fiat) diye isimlendirir ve bu kelimeyi istimal ederdi.

(Hâşiye 2): Bu tayinat hususuna bilhassa umum Nur merkezlerine neşrettiği iki Vasiyetinde beyan, tayin ve izah etmiştir.

ve tayinatını tam çıkaramayan Risale-i Nur Talebelerine tahsis ederek, bu Nur Fedailerine ve hâdimlerine günlük tayinatlarını bu tayinattan te'min etmeleri için sağlığında günde otuzar kuruş hesabiyle, tayinatın senelik tutarını - o Nur Hâdimlerine bir İhsan-ı Şahane olarak - ihsan ediyordu.

Hayatında Ankara ve İstanbul'da neşrolan Risale-i Nurdan - umuma te'min ettiği iki Vasiyetnamesinde izah ettiği - tayinat hissesine ayrılan miktarı kendi menzil-i mübarekine getirerek, Üstadımıza aid bu nüshaları almak iştiağıyla birçok vilayet ve kasabalardan gelen müştak Nur nâşirlerinin istirhamı üzerine siparişleri mikdarınca verildi.

Ve bunların hediyesini mutlaka peşin alırdı. Bu Üstadımıza mahsus tayinat nüshalarından veresiye verdiği hiçbir zaman şahid olmamış bulunuyoruz. Peşin verirdi. Fakat o Talebelerinden, üçyüz-beşyüz-

bin liralık Kitap tutarından, sekizde birini tenzil ederdi, bunlardan hemen hemen hepsi ilk önce şu tarzda maruzatta bulunuyorlardı:

“ Üstadım Efendim! Biz Risale-i Nur’a bütün ömrümüz boyunca hiçbir karşılık almadan hizmet ettik. Bu hizmetimizde yalnız ve yalnız Allah Rızasını gaye-i maksad edindik. Biz bu Kudsî Dersi ve ulvî hasleti Risale-i Nurdan ders aldık. Biz şimdi bu lütfettiğiniz sekizde biri -(%12,5)- alsak Ahiret için hizmetimizin ücretini dünyada almış oluruz. Bu sebebe binaen bize, bu sipariş listemizde bulunan ve ihtiyacımız olan Kitapların fiyatlarının cem’an yekün teşkil eden miktardan, sekizde birini bize vermemenizi istirham ederiz.”

Buna cevaben müdebbir Üstadımız Bediüz-zaman Hazretleri buyururlardı: “Kardeşim! Bu benim düsturumdur. Muhakkak alacaksın. Şahsına da sarfetsen sana helaldir.”

Bu cevap üzerine bazı Talebeleri: “Üstadım Efendim, hiç olmasa %12,5 değil, %5 alalım.” demişlerdi.

Üstadımız da, Anadoluya Nurları neşretmek mukaddes hizmetini ifa Talebelerinden birisinin bu istirhamını o ilk başlangıç günlerinde birimiz (Üstadımızın hususî hizmetkârı Zübeyr) müşahede etmiştir. Üstadımız üçyüz-beşyüz lira civarındaki bir miktardan aşağı olmamak üzere - ki çok zaman toptan sipariş edenler, beşbin liralık veya daha fazla olarak Üstadımızdan Kitab isterlerdi. - arzedilen Kitab siparişlerini, bu mezkûr tarzda ihsan ederdi.

Bunun için bu tarzı nümune-i imtisal edinip bu düstura ittiba eden, Risale-i Nurun tab’ında hizmet eden kardeşler de sair yerlerden, en az 200 liralık sipariş olmak üzere, istenen Nur Risalelerini peşin olarak vermeğe başlamışlardı.

Fakat Risale-i Nuru perakende olarak neşreden Nur nâşirleri, birkaç def’a peşin ödeyip ondan sonra

veresiye sipariş şekline başlayarak, yine %12,5 (Üstadımızın tabiriyle sekizde bir) mikdarını tenzil ettirmeyi bilerek veya bilmeyerek arzu ve talep etmeleri, Üstadımızın her düsturuna ittiba etmekle ihlaslı hizmet etmekte muvaffak olan Nur Talebelerinin hem de muhlis, müdebbir, ve müşfik Üstadımızın bu mezkûr düsturuna muhalif hareket edilmiş olur. Bu itibarla hâlis Nur Talebeleri, Nur Nâşirlerine sipariş bedellerini, ya veresiye olarak göndereceklerini bildirerek %12,5 tenzil edilmemesini, ancak şimdilik taliplerin taleplerini karşılayacak kadar sipariş yazdıklarını bildirirler. Veyahut umum Nur siparişlerinin yekûnû olan meblağı peşin gönderirler. Eğer sipariş verenlerin müstesna bir malî durumları olur da, peşin sipariş muamelesi ile beraber %12,5 tenzilatın yapılmasını ısrar ederlerse, toptan siparişi gönderen Nur hizmetçileri sükût eder. Aksi takdirde, peşin sipariş karşısında, Üstadımızın düsturuna ittibaen mutlaka %12,5 tenzilat yapılır. Bu tenzilatı almaktan az veya

çok olsun, muazzez, mübeccel ve müşfik Üstadımız hususi hizmetkârlarını müstesna tutarlardı. Bir gün muâllâ ve merhum Üstadımız Bediüzzaman Hazretleri âhir ömründeki hizmetkârlarından Tahiri (Sungur Efendi bu Derse muhatap olup olmadığını ve o sırada Ispartada bulunup bulunmadığını hatırlıyamıyoruz.)

Ceylan, Hüsnü, Bayram ve Zübeyre buyurdular ki:

“Kardeşlerim! Üstadımız başkalarına sekizde bir veriyor. Halbuki biz de müştaklara Kitap satış hizmetini yapıyoruz. Bizler ise, zaruret içindeyiz, Üstadımız bize de verse gibi bi şeyler kalbinizden geçebilir. **Siz benim mânevi evlâdımsınız. Size câiz değildir. Eğer bilerek veya bilmeyerek birşeyler olsa, pek zarar edersiniz. Çünkü mal benim değildir. Mal Kur’anındır. Risale-i Nurun fiatında benimde bir tayinat kadar hissem vardır.”**

İşte bu mezkûr hakikatlara binaen ve Üstadımız Bediüzzaman Said Nursinin ve Risale-i Nurun bu gibi Düsturlara ve sair Kur’ani Hakikatlere bina edilen meslek ve meşrebine göre; bizler Risale-i Nurun yalnız ve yalnız nâşirleri ve hizmetkârlarıyız. Risale-i Nurun az veya çok herhangi bir sermayesinde şahsi hakkımız ve hissemiz yoktur. Babalarımızın, analarımızın, evladlarımızın, nesebi kardeşlerimizin, akraba-i taallukatımızın ve kıyamete kadar gelip geçecek nesillerimizin ve akrabalarımızın dahi Risale-i Nurun parasında, sermayesinde maddeten hiç bir hakları ve hisseleri ve hukukları yoktur. Farz-ı muhal olarak istikbâlde herhangi bir kanunla mer’i kanunlar değiştirilse dahi, yine bizim uzak ve yakın nesebi varislerimiz, hiçbir surette Risale-i Nurun sermayesinden bir hak ve hisse dava etmelerine hakları yoktur. Hâl ve istikbaldeki nesebi varislerimiz içinden, hayatını Risale-i Nura vakfeden ve nafakasını tam çıkaramayan, Üstadımız

Bediüzzaman Hazretlerinin meslek ve meşrebine; Kur'an, İman ve islamiyete ve Risale-i Nurla hizmet tarzının düstur ve kaidelerine; kalen, hâlen, fiilen ve eğer elinden gelirse kalemen iktida, ittiba ve inkıyad meşhud ve mücerreb olan Risale-i Nur Hâdimleri ve Fedâileri husule gelirse: Tayinatın tevziatiyle muvazzaf hizmetkârların, şartları hâiz olan o Talebenin ikamet ettiği yerdeki, Nurun neşir ve tamimine hayatını vakfeden Ehl-i Hizmetin meşveretleri neticesinde o Nur hâdiminin tayinat alması ekseriyetce muvafık görülürse, ona da sairleri gibi ancak bir tayinat mikdarı verilir. Merhum ve mükerrem Üstadımız Bediüzzaman Said Nursi Hazretlerinin tayinat verdiği hizmetkârlarının içinden herhangi bir sebeble Talebelik vazifesini yapamadığı, bu itibarla tayinat almaya, tayinatın tevziatiyle muvazzaf hizmetkârlar tarafından o hizmetkârın tayinata müstahak olmadığı kanaatına - ekseriyetle- varılırsa, o hizmetkârın tayinatı kesilir. Üstadımız Said Nursi Hazretleri, Nurlara hayatını

vakfeden ve nafakasını tam çıkaramayan ve Üstadımızın meslek, meşreb ve düsturlarına sâdık Risale-i Nur nâşirlerinden ve hâdimlerinden dört veya beş kişi kadar Nur nâşirlerinin vâlidelerine, refikalarına ve çocuklarına tayinat veriyordu. Bu Risale-i Nur hâdimlerinin çocukları içinde bülüğ çağına gelen kız ve erkeklerin tayinatını kesiyordu. Eğer erkek evlâdları bülüğ çağına gelmekle beraber, Nurların hadimi ise, bunun tayinatını askere gittiği zaman keserdi. Askerlik dönüşünde, Nurların nâşir ve hâdimliği vazifesinde sadakat ve Nurun meslek ve meşrebine ittiba etmek suretiyle devam ederse, tayinatını gönderirdi.

Risale-i Nurun fiatından kendisininde bir Talebe tayini kadar hakkı olduğunu söyleyen mübeccel Üstadımız, Mürşidimiz Bedüzzaman Hazretleri, yarım asırdan fazla devam eden dehşetli bir devrenin eşedd-i zulüm ve istibdad-ı mutlak altında ve müthiş taaruzlar ve işkenceler içerisinde ve bir asra yaklaşan ömrü müddetince pekçok maddî

mahrumiyetlere sabır ve tahammül ederek, ölüm ve idamları hakir görerek ve dünya dinsizlik cereyanlarına ve cephesine karşı tek başıyla baş tutup çalışarak te'lif ve neşir ve tamin eylediği, kendi Eserleri olan Nur Risalelerinin sermayesinde, fiatında, paralarında kendisinin maddî bir hakkı ve hissesi (tayinat müstesna) olmadığını söylerse ve bütün hayatı ve bu ve bu gibi zatına has İslâmî düsturları bilfiil amel edip yaşayarak geçer ve nihayet böylece vefat ederse, hem (Risale-i Nurun fiyatını - yani sermayesi - ne benimdir ne de başkasının.... Risale-i Nurun fiatı, Risale-i Nurun ve tayinatındır.) diyerek, henüz hayatta iken teksir ettirip Nur merkezlerine gönderdikleri Vasiyetnamesinde: O zaman vefat etmemiş bulunan ve büyük bir Ehl-i İlim olan nesebi varisi öz kardeşine Risale-i Nurun sermayesinden maddî bir hisse vermezse, o kardeşine dahi yalnız ve yalnız tayinat (yani her gün için bir ekmek parası) verirse, Nur hizmetkârları ve Talebeleri olan bizler ve

bizlerin hâl ve istikbaldeki nesebî varisleri Risale-i Nurun sermayesinde, fiatında her ne şekilde ve her ne surette olursa olsun, herhangi bir hakları ve hisseleri olduğunu nasıl iddia edebilirler?

Hulâsa olarak ve te'yiden şunu da ilave ediyoruz ki: Merhum ve mübeccel Üstadımız Bedüzzaman Said Nursi Hazretlerinin biz hizmetkârlarına umum Risale-i Nur Kitaplarının NEŞİR HAKKINI vermesi, Risale-i Nurun fiatı, sermayesi ve parasıyla bizleri maddî meblağ ve **dünyevî istifadelere sahip etmek için değildir.** Bilâkis, Risale-i Nurun birçok yerlerinde de ders verdiği vecihle bir Nur naşirlerinin ve hizmetkârlarının maddî ve manevî hiçbir menfaati niyet ve gaye edinmeden, yalnız ve yalnız Rıza-ı İlahiye kazanmak niyet-i halisanesiyle Risale-i Nurun neşrinde hizmet etmesi içindir.

Risale-i Nurun neşrini DURDURMAK, neşredilenleri TOPLATTIRMAK, İMHA ettirmek ve bir daha neşir ETTİRMEMEK gibi bir takım **RESMÎ veya gayr-ı resmi MÜDAHELELERİ, taarruz ve hucümları, imha, TAHRİP,ve TAHRİFLERİ izale etmek ve her nevi su-i kasdlardan MUHAFAZA etmek içindir.** Risale-i-i Nuru istismar ve aletten her nevi su-i istimalattan ve zayiattan kurtarmak ve muhafaza etmek içindir. Risale-i Nuru **SIHHAT ve SELAMETLE** ve Üstadımız Bediüzzaman Said Nursi Hazretlerinin - nevi-i şahsına münhasır - Kur'anî meslek ve meşrebine, düstur ve kaidelerine mutabık ve rızanına muvafık bir halde, neşretmek hizmetini ifa eylemek içindir. Esasen Vasiyetimizin sonundaki bu fezlekede ve Vasiyetin başka

yerlerinde zikrettiğimiz ve Risale-i Nurun birçok yerlerinde beyan buyrulan **böyle kudsi vazifelerle her hâlis Nur Talebesi elinden geldiği kadar MUVAZZAFTIRLAR.** Bizler onların ancak ve ancak, himetkarları humündeyiz

*Tahiri Mutlu, Mustafa Sungur, Said Özdemir,
Ahmed Aytimur, Hüsnü Bayram, Bayram Yüksel,
Ziver (Zübeyr) Gündüzalp, Abdullah Yeğin*

VASIYET NÂMENİDİR

Merhum, muazzaz ve ihlâs-ı âzama erişen Ustad-ı Pakimiz Bedîüzzaman Said Nursî Hazretleri Risale-i Nurun muhtelif yerlerinde, Risale-i Nurun Nur Talebeleriyle alâkalı maddî ve mânevî mevzuuna dair hususlar hakkında bir kısım hakikatlar beyan buyurmuşlardır. Biz de, birer Risale-i Nur Talebesi, Risale-i Nurun tab' ve neşir ve tamin hizmetleri olarak bu hakikatlarla, hususan aşığıya dercettiğimiz hususlarla, ^{Risale-i Nur'a} ~~Risale-i Nur'a~~ iman ve islâmiyete yalnız ve yalnız Allah rızası ve âhiret için maddî ~~hizmet~~ ^{hizmet} yaptığımız hizmetin ücretini, maddî bir şekilde dünyada almamış olmak; âhiretin bâkî meyvelerini dünyada yememek; bâkî bir olması kırılacak şişe parçalarına değıştirmiş olmamak için bilfiil amel etmekle mükellefiz. Merhum ve muallâ Ustadımız Hazret-i Badîüzzamanın mevzu bahis hakikatlardan bir kısmı şunlardır:

"Aziz Sıddık Kardeşlerim

"Bilirsiniz ki, kendim sadaka ve yardımları kabul etmediğim gibi, öyle yardımlara da vesile olamadığımdan, kendi elbisemi ve lüzumlu eşyayı satıp, o para ile, kendi kitaplarımı yazan kardeşlerimden satın alıyordum. Tâ Risale-i Nurun ihlâsına dünya menfaatleri girmesin, bir zarar vermesin ve başka kardeşler de ibret alıp hiçbir şeye âlet edilmesin. Nurun hakikî şakirdleri-ne, Nur kâfidir. Onlar da kanaat etsin, başka gereklere veya mânevî, maddî menfaatlere gözünü dikmesin."

"Kat'î deliller ile sizlere isbat etmiştir ki: Meydan-ı istifadeye vaz'-edilen eserler, mîrî malıdır; yâni Kur'an-ı Makîmın tereşşühatıdır. Hiç kimse, onesiyle onlara temellük edemez!"

"Evet medrese-yi Yusufiyede çok emarelerle, her sıkıntı ve zahmetin, on, belki yüz misli maddî mânevî faideler ve güzel neticeler ve imana geniş ve halis hizmetler, gözleriyle gördüklerinden, tam ihlâsa muvaffak olurlar, daha cüz'î ve hususî menfaatlere tenezzül etmezler."

"Aziz Sıddık Kardeşlerim

"Bu zamanda avam-ı mü'mininin itimad etmesi ve iman hakikatlarını tereddüdüz alması için, öyle muallimler lâzım ki; değil dünya menfaatlarını, belki âhiret menfaatlarını dahi ehl-i imanın menfaat-ı uhreviyesine feda ederek, o ders-i imanı her cihetle şahsî faidelerini düşünmüyerek yalnız ve yalnız hakikatlara riza-i İlâhî, aşk-ı hakikat ve hizmet-i imaniyedeki şevk-i hak ve hakkaniyet için çalışsın. Tâ her muhtaç delilsiz kanaat edebil-

sin. 'Bizi kandırıyor' demesin ve hakikat pekçok kuvvetli olduğunu ve hiçbir cihetle sarsılmadığını ve hiçbir şeye âlet olmadığını bilsin. Tâmm imanı kuvvetlensin ve 'o ders ayn-ı hakikattir' desin. Vesvese ve şüpheleri zâil olsun."

Merhum ve mübeccel Üstadımız Hazret-i Bediüzzaman Şhih'e teğrif etmezden, vefatından - tahminen - iki-üç ay evvel, şunu yazdırarak ya başı altındaki veya hut başı üstünde duvardaki bazı vesaik içerisine koydurmuştu. O da şudur:

" Risale-i Nurun fiatı (Hâşiye) ne benimdir, ne başkasının... Risale-i Nurun fiatı, Risale-i Nurundur. Ve tayinatındır. (Hâşiye 2)

Üstadımız Hazret-i Bediüzzaman hususî hizmetkârlarından ve tayinat hakkındaki vasiyette ismi zikredilen Bayramı Yüksel'e bir gün mahz-ı ihlâsa mazhar edecek şu kelâmı, -Şhir ömründe Bayram Yüksel'e beraber hizmetinde bulunan sair hizmetkârlarına da kasd ederek - lûtfetmiştir :

" Ben size dünyada birşey vermiyorum."

Merhum ve müdebbir Üstadımız, tayinat hissesi olarak vasiyetnamesinde; neşredilen Risale-i Nurdan beşte birini, kandini Risale-i Nura vakfeden ve tayinatını tam çıkaramayan Risale-i Nur Talebelerine tahsis ederek, bu Nur fedailerine ve hâdimlerine günlük tayinatlarını bu tayinatın te'min etmeleri için sağlığında günde otuz kuruş hesabıyla, tayinatın senelik tutarını - O Nur hâdimlerine bir ihsan-ı şahane olarak - ihsan ediyordu.

Hayatında Ankara ve İstanbul'da neşrolan Risale-i Nurdan - umuma te'min ettiği iki vasiyetnamesinde izah ettiği - tayinat hissesine ayrılan miktarı kendi mensil-i mübarekine getirerek, Üstadımıza aid bu nüshaları almak iştiyakıyla birçok vilayet ve kasabalardan gelen müştak Nur nâşirlerinin istihamı üzerine siparişleri mikdarınca verildi. Ve bunların hediyesini mutlaka peşin alırdı. Bu Üstadımıza mahsus tayinat nüshalarından veresiye verdiğine ~~hiçbir~~

Hâşiye: Üstadımız Said Nursî Hazretleri, Risale-i Nurun hasılatını, parasını şahsına mahsus bir tabir olarak, (Fiat) diye isimlendirir ve bu kelimayı istimal ederdi.

(Hâşiye 2) Bu tayinat hususunu bilhassa umum Nur merkezlerine neşrettiği iki vasiyetinde beyan, tayin ve izah etmiştir.

hiçbir zaman şahid olmamış bulunuyoruz. Peşin verirdi. Fakat o Talebelerinden, üçyüz-beşyüz-bin liralık kitap tutarından, sekizde birini tenzil ederdi, bunlardan hemen hemen hepsi ilk önce şu tarzda maruzatta bulunuyorlardı:

"Üstadım efendim ! Biz Risale-i Nur'a bütün ömrümüz boyunca hiçbir karşılık almada hizmet ettik. Bu hizmetimizde yalnız ve yalnız Allah rızasını gaye-i maksad ~~ettik~~ edindik. Biz bu kudsî dersi ve ulvî hasleti Risale-i Nurdan ders aldık. Biz şimdi bu lûtfettiğiniz sekizde biri - (%12,5) - alsak ahiret için hizmetimizin kuretinî dünyada almış oluruz. Bu sebebe binaen bize; bu sipariş, ^{istemiizde bulunan ve} ihtiyacımız olan kitapların ~~istemiizde bulunan ve~~ fiyatlarının cem'an yekûn teşkil eden miktardan, sekizde birini bize vermemenizi istirham ederiz."

Buna cevaben müderris Üstadımız Bediüzzaman Hazretleri buyururlardı:

"Kardeşim ! Bu benim düsturumdur. Muhakkak alacaksın. Şahsına da sarfet-sen sana helâldir.

Bu cevap üzerine bazı talebeleri: "Üstadım efendim, hiç olmazsa %12,5 değil, % 5 alalım." demişlerdi.

Üstadımız da; Anadolu'ya Nurları neşretmek mukaddes hizmetini ifa talebelerinden birisinin ^{bu} istihhamını o ilk başlangıç günlerinde birimiz (Üstadımızın hususî hizmetkârı Zübeyr) müdahade etmiştir. Üstadımız üçyüz-beşyüz lira civarındaki bir miktardan aşağı olmamak üzere - Ki çok zaman toptan sipariş edenler, beşbin liralık veya daha fazla olarak Üstadımızdan kitap isterlerdi. - arzedilen kitap siparişlerini, bu mezkûr tarzda ihsan ederdi.

Bunun için bu tarzı nümune-i imtisal edinip bu düstura ittiba eden, Risale-i Nurun tab'ında hizmet eden kardeşler de sair yerlerden, en az 200 liralık sipariş olmak üzere, istenen Nur Risalelerini peşin olarak vermeğe başlamışlardı.

Fakat Risale-i Nuru perakende olarak neşreden Nur nâşirleri, birkaç def'a peşin ödeyip ondan sonra veresiye sipariş şekline başlayarak, yine % 12,5 (Üstadımızın tabiriyle sekizde bir) miktarını tenzil ettirmeyi bilerek veya bilmeyerek arzu ve talep etmeleri, Üstadımızın her düsturuna ittiba etmekle ihlaslı hizmet etmekte muvaffak olan Nur Talebelerinin hem de muhlis, müderris ve müfrik Üstadımızın bu mezkûr düsturuna muhalif hareket edilmiş olur. Bu itibarla hâlis Nur Talebeleri, Nur Nâşirlerine sipariş bedellerini, ya veresiye olarak göndereceklerini bildirerek % 12,5 tenzil edilmesini, ancak şimdilik taliplerin taleplerini karşılayacak kadar sipariş yazdıklarını bildirirler. Veyahut ^{umum} ~~arzedilen~~ Nur siparişlerinin yekûn olan meblağı peşin gönderirler. Eğer sipariş verenlerin müstesna bir malf durumları olur da, peşin sipariş muamelesi ile beraber % 12,5 tenzilatın yapılmasını ısrar ederlerse, toptan siparişi gönderen Nur hizmetçileri sükût eder. Aksi takdirde, peşin sipariş karşısında, Üstadımızın ~~kud~~ düsturuna ittibaen mutlaka % 12,5 tenzilat yapılır. Bu tenzilatı almaktan az veya çok olsun, mu-

azzez, mübeccel ve müşfik üstadımız hususi hizmetkârlarını müstesna tutarlardı. Bir gün muallâ ve merhum Üstadımız Bediüzzaman Hazretleri Şhir ömründeki hizmetkârlarından Tahiri (Sungur efendi bu derse muhatap olup olmadığını ve o sırada Ispartada bulunup bulunmadığını hatırlıyamıyoruz.)

Ceylan, Hüsnü, Bayram ve Zübeyre buyururlardı ki:

"Kardeşlerim! Üstadımız başkalarına sekizde bir veriyor. Halbuki biz de müştaklara kitap satış hizmetini yapıyoruz. Bizler ise, zaruret içindeyiz, Üstadımız bize de verse! gibi bir şeyler kalbinizden geçebilir. Siz benim mânevi evlâdımsınız. Size câiz değildir. Eğer bilerek veya bilmeyerek birşeyler olsa, pek zarar edersiniz. Çünkü mal benim değildir. Mal Kur'an nındır. Risale-i Nurun flatında ~~bir~~ benimde bir tayinat kadar hissem ~~x~~ vardır."

İşte bu mezkûr hakikatlara binaen ve Üstadımız Bediüzzaman Said Nursînin ve Risale-i Nurun bu gibi düsturlara ve sair Kur'anî hakikatlara bina edilen meslek ve meşrebine göre; bizler Risale-i Nurun yalnız ve yalnız nâşirleri ve hizmetkârlarıyız. Risale-i Nurun az veya çok herhangi bir sermayesinde şahsi hakkımız ve hissemiz yoktur. Babalarımızın, analarımızın, evladlarımızın, nesebi kardeşlerimizin, akraba-i taallukatımızın ve kıyamete kadar gelip geçecek nesillerimizin ve akrabalarımızın dahi Risale-i Nurun parasında, sermayesinde maddeten hiçbir hakları ve hisseleri ve hukukları yoktur. Farz-ı muhal olrak istikbâlde herhangi bir kanunla mer'i kanunlar değiştirilse dahi, yine bizim uzak ve yakın nesebi varislerimiz, hiçbir surette Risale-i Nurun sermayesinden bir hak ve hisse dava etmelerine hakları yoktur. Hâl ve istikbaldeki nesebî varislerimiz içinden, hayatını Risale-i Nura vakfeden ve nafakasını tam çıkaramayan, Üstadımız Bediüzzaman Hazretlerinin meslek ve meşrebine; Kur'an, iman ve İslâmiyete Risale-i Nurla hizmet tarzının düstur ve kaidelerine; kalen, hâlen, fiilen ve eğer elinden gelirse kalemen iktida, ittiba ve inkıyada meşhud ve mücerreb olan Risale-i Nur hâdimleri ve fedâileri husule gelirse: Tayinatın tevziyatıyla muvazzaf hizmetkârların, şartları hâiz olan o talebenin ikamet ettiği yerdeki, Nurun neşir ve tamimine hayatını vakfeden ehl-i hizmetin meşveretleri neticesinde o Nur hâdiminin tayinat alması ekseriyetce muvafık görülürse, ona da sairleri gibi ancak bir tayinat mikdarı verilir. Merhum ve mükerrem Üstadımız Bediüzzaman Said Nursî Hazretlerinin tayinat verdiği hizmetkârlarının içinden herhangi bir sebeble talebelik vazifesini yapamadığı, bu itibarla tayinat almaya, tayinatın tevziyatıyla muvazzaf hizmetkârlar tarafından o hizmetkârın tayinata müstahak olmadığı kanaatine -ekseriyetle- varılırsa, o hizmetkârın tayinatı kesilir. Üstadımız Said Nursî hazretleri, Nurlara hayatını vakfeden ve nafakasını tam çıkaramayan ve Üstadımızın meslek, meşreb ve düsturlarına sâdik Risale-i Nur nâşirlerinden ve hâdimlerinden dört veya beş kişi kadar Nur nâşirlerinin vâlide-lerine, refikalarına ve çocuklarına tayinat veriyordu. Bu Risale-i Nur hâdimlerinin çocukları içinde bulunduğu çağına gelen kız ve erkeklerin tayinatını kesiyordu. Eğer erkek evlâdları bulunduğu çağına gelmekle beraber, Nurların hadimi ise, bunun tayinatını askere gittiği zaman keserdi. Askerlik dönüşünde, Nurların nâşir ve Hâdimliği vazifesinde sadakat ve Nurun meslek ve meşrebine ittiba etmek suretiyle devam ederse, tayinatını gön-

derirdi.

Risale-i Nurun fiatından kendisinin bir talebe ~~kıxxxx~~ tayini kadar hakkı olduğunu söyleyen mübaccel Üstadımız, mürşidimiz Bediüzzaman Hazretleri, Yarım asırdan fazla devam eden dehşetli bir devrenin eşeğ-i zulüm ve istibdad-ı mutlak altında ve müdhiş tarruzlar ve işkenceler içersinde ve bir asra yaklaşan ömrü müddetince pekçok maddi mahrumiyetlere sabır ve tahammül ederek, ölüm ve idamlara hakir görerek ve dünya dinsizlik cereyanlarına ve cephesine karşı tek başıyla baş tutup çalışarak te'lif ve neşir ve tamim eylediği, kendi eserleri olan Nur Risalelerinin sermayesinde, fiatında, paralarında kendisinin maddi bir hakkı ve hissesi (tayinat müstesna) olmadığını söylerse ve bütün hayatı da bu ve bu gibi zâtına has îslâmi düsturları bilfiil amel edip yaşayarak geçer ve nihayet böylece vefat ederse, hem (Risale-i Nurun fiatını-Yani sermayesini-ne benimdir ne de başkasının...Risale-i Nurun fiatı, Risale-i Nurun ve tayinatıdır.) diyerek, henüz hayatta iken tekeir ettirip Nur merkezlerine gönderdikleri vasiyetnamesinde: Ozaman vefat etmemiş bulunmam ve büyük bir ehl-i ilim olan nesebi varisi Öz kardeşine Risale-i Nurun sermayesinden maddi bir hisse vermemse, o kardeşine dahi yalnız ve yalnız tayinat (Yani hergün için bir ekmek parası) verirse, Nur hizmetkârları ve talebeleri olan bizler ve bizlerin hâl ve istikbâldeki nesebi vârisleri Risale-i Nurun sermayesinde, fiatında her ne şekilde ve her ne surette olursa olsun, herhangi bir hakları ve hisseleri olduğunu nasıl iddia edebilirler.

Hülasa olarak ve te'yiden şunu da ilâve ediyoruz ki: Merhum ve mübaccel Üstadımız Bediüzzaman Said Nursi Hazretlerinin biz hizmetkârlarına umum Risale-i Nur kitaplarının neşir hakkını vermesi, Risale-i Nurun fiatı, sermayesi ve parasıyla bizlerk maddî meblağ ve dünyevi istifadelere sahip etmek için değildir, Bil'akis, Risale-i Nurun birçok yerlerinde de ders verdiği vechile biz Nur nâşirlerinin ve hizmetkârlarının maddi ve manevi hiçbir menfaata niyet ve gaye edinmeden, yalnız ve yalnız rıza-yı İlahiyi kazanmak niyet-i hâlisanesiyle Risale-i Nurun neğrinde hizmet etmesi içindir.

Risale-i Nurun neğrini durdurmak, neşredilenleri toplattırarak ^{flp} imha ettirmek ve bir daha neşir ettirmemek gibi bir takım resmi veya gayr-ı resmî müdahaleleri, tarruz ve hucumları, imha, tahrip, ve tahrifleri izale etmek ve her nevi su-i kasd-lardan muhafaza etmek içindir. Risale-i Nuru istismar ve aletten, her nevi su-i istimalât ve zayıftan kurtarmak ve muhafaza etmek içindir. Risale-i Nuru, sıhhat ve selâmetle ve Üstadımız Bediüzzaman Said Nursi Hazretlerinin- nev'-i şahsına münhasır- Kur'anî meslek ve meşrebine, düstur ve kaidelerine mutabık ve rızasına muvafık bir halde, nesretmek hizmetini ifa eylemek içindir. Esasen vasiyetimizin sonundaki bu fâzlekede ve vasiyetin başka yerlerinde zikrettiğimiz ve Risale-i Nurun birçok yerlerinde beyan buyrulan böyle kudsî vazifelerle her hâlis Nur Talebesi elinden geldiği kadar muvazaftırlar. Bizler onların ancak ve ancak hizmetkârları hükmündeyiz.

Tahirî Mutlu

Tahirî Mutlu

A.Aytimur

Mustafa Sungur

M. Sungur

Hüsnü Bayram

H. Bayram

Said Özdemir

Bayram Yüksel

Bayram Yüksel

Ziver Gündüzalp

Z. Gündüzalp

Abdullah Yeğin

A. Yeğin

Bu kâğıt nâme imzalarıyla beraber altı
 Sahifedir... *M. Sungur. Bayram Yüksel*
A. Yeğin

**Risale-i Nur'un
satılan nüshalarının
sermayesi, Risale-i Nur'un
malıdır.**

Emirdağ-2 – 233